

Confabula

Pécsi Orvosi Kar hallgatóinak lapja

ELKEZDŐDÖTT...

Confabula
A POTE hallgatóinak lapja

A POTE hallgatóinak lapja

Főszerkesztő
Tóth Gábor

Felelős szerkesztő
Hodosi Bálint

IB. Főszerkesztő
Balincz Péter

TB. Felelős szerkesztő
Deák Péter

Szerkesztősegi tag
(szerkesztő)

Kelemen Ági, Tahin Tamás

Külső munkatárs
Tóth Gergely

Grafikai munkatárs
STÖ

Fotografiai munkatárs
Mihály Attila

Szerkesztőség címe:
7624 Pécs, Sziget út 12.
Diakroda, Gombabuda
Tel: (77) 324-1221/5 st

E-mail elérhetőség
Tóth G.
lego@apacs.pole.hu
Deák P.
ego@apacs.pole.hu

A beérkezett cikkek,
versek, fotók
megőrzéséért nem
kezdünk

Megjelenik nagyjából
háromheteente
1300 példányban

Nyomdai munkatárs
Egyetemi Nyomda
(hozs: Csaba)

Mert
megint arra
öbödtem, hogy
étek. Alapjában
veve ez meg
nem okoz
gondot, hiszen
élni jó,
érdemes, csak
nem mindig

kifizetődő. Itt vagyok szinte már felnőtt, megiegt emberként. Normálisan ebben a korban már családdal rendelkeznek, kutyával, meg persze otthonnal, gyerekekkel, és ez ellen nem hiszem, hogy tiltakoznom kéne, mer jó talán az is, talán mer unom ezeket a szokott beajulásokat. De nem rendelkezem családdal salóbbi salóbbi.

De járok egyetemre, lesz talán egy diplomám. Orvos leszek vagy mi, szép szakma, sőt hivatalos. Az orvosra felnéznek meg minden. Persze nincs így. Mert akármerre járok mostanában, az összes orvos olyanokkal beszél, hogy hülye vagyok, hogy hülyeség erre a pályára jönni, nincs állás, ha van akkor nem fizetnek meg, mert havi húszból nehezen jön össze először csak ruha majd kaja plusz lakás.

Aztán itt vagytok ti is, akikkel nap mint nap ugye, és ti is keseregtek ezen, és talán már majd mindenki megbánta azt a szerencsétlen húzást ezzel a felvétellel. Szóval tudja mindenki, benne van a közhangulatban a

Jó ez így?

belekeseredés. Mégis csak itt ülünk. Nem csinálunk semmit. Pedig egy kezdő bírói fizetés (odajámak a jogászok) nettó százezeres, pedig szintén közalkalmazott.

Talán kéne csinálnunk egy nagy megmozdulást, tüntetni kéne nemtom. Attól azonban kétlem, hogy a közhangulat javulna. Meg nem az egészségügyre jellemző ez a sztrájkoljunk, kiabáljunk. Mert talán ebben a szakmában dolgozni kell, nincs idő az országot kormányozni.

Sokan biznak a jövőben, hogy majd eljön egy olyan idő, hogy nyugodtan lehet majd dolgozni, mert majd megélnék belőle. En nekem kételyeim vannak ezzel a csodavárással szemben. Nem látom azt az erőt amely egy felsőbb, egy kormány szinten kiállna az egészségügyi dolgozók mellett. Itt főleg sajnós politikusokra gondolok, de talán nem véletlen, hogy a politikusok 90%-a jogi vagy közgazdász diplomával rendelkezik. Nincs kiút?

De hogyan nincs! Tanuljatok szorgalmasan, mert

ha eredményt
tudtok
felmutatni
azt előbb
utóbb
díjazza
m a j d
valaki,
emellet

sportoljatok rendszeresen, hiszen milyen neveltséges, hogy a magyar orvoshalandóság nagyon magas, talán nem hallunk elégét a preventív lényezőkről, járjatok színházba, olvassatok könyveket, mert a látókörötököt ez szélesíti, járjatok szórakozni, bulizni, egy-egy este jöjjetek össze a barátaitokkal, beszélgetsetek az élet dolgairól, vagy csak hallgassatok, mert azt is lehet, legyen barátotok, barátnőtök, mert kell egy pár az élethez, és dolgozzatok egy kicsit szil mellett, hiszen ma már mindenki maga keresi a tandíját, és indítsatok be egy vállalkozást is, amiből majd később, felnőtt korotokban boldogan éltök, minden gond és baj nélkül amíg meg nem haltok.

Vagy csak tanuljatok, próbáljatok átmenni a vizsgákon, ajánljatok be csütörtökönként, egyszer él a magyar medikus. Majd csak lesz valami...

mikimano

TANÉVNYITÓ

Bármilyen hihetetlennek tűnt mondjuk 250 évvel ezelőtt, mégis elérkezett az idei tanév kezdete. Ez egyeseknek nem túl jó hír, hiszen a POTE-n lehetnek elsősök, amit jómagam senkinek sem kívánok igaz szívvvel, figyelve a tanrend változásainak tendenciáját. Másoknak viszont ígéretes évek tűnik, hiszen mégis csak ebben az évben lesznek orvosdoktorok. Hogy azért valami fénye is legyen a dolognak, ebben az évben rendkívüli évnyitón vehettünk (voina) részt a sportcsarnokban. Bár mindenkinek meg lett volna az alkalma, hogy eljőjön azt kell mondanom a POTE volt a legkisebb létszámmal jelen. Az elsősök jobbára eljöttek (majd

megtisztelt minket. Szép nagy pulpituson foglaltak helyet, volt ott államtitkár, polgármester, HÖK elnök, szóval minden. Beszédet halhattunk a két egyetem rectorától és magától Góncz Árpádtól is. Tapsolhattunk a köztársasági ösztöndíjasoknak, akik 14-en voltak az orvosegyetemről, és a kitüntetetteknek is. Hallhattunk verset, fúvos kvartettet, kórust népdalt, igazán nívós produkciókat. Szóval azt hiszem érdemes lett volna elmenni, hiszen mégis csak ez volt az első összegyetemi évnyitó. Reméljük nem az utolsó.

zsoka

Volt. Megvolt. Az idei gólyatáborral hazatartva csupán ennyit cseztem. A tábor - véleményem szerint - funkciójának megfelelően működött. Talán erről a funkcióról elmélnék egy kicsit mielőtt a tábor történetét elregélem.

Saját véleményem szerint ennek a rendezvénynek az a célja, hogy a gólyák megismerjék egy kicsit egymást, hiszen a tanévkezdéssel egy teljesen új környezetbe kerülnek, és sokat segíthet a beilleszkedésben, ha az arcok legalább ismerősek, mert épp elég gondot okoz elsőként megtalálni egyetemünk épületeiben az intézményeket, tanszempontokat, megismerni az oktatókat, és egy teljesen más világban próbálkozni tanulással és egyéb órákon kívüli "egyetemista" tevékenységgel. Erre hivatott a szakmai nap, ezt segítik elő a diákvezetők által tartott tájékoztatók is. Mellesleg a tábor szórakozást, bulit is jelent.

Talán ez a buli rész az ami egy kicsit évről-évre visszatetszést kelt a gólyákban, hiszen nagyszámú felsőbb éves hallgató jelenik meg ilyenkor egy-egy táborban megnézni az új csajokat, vagy csak úgy inni, énekelni egymással. Ez kirekesztettség érzést okozhat az elsősökben, hogy már első este a legelső bulin vannak kialakult társaságok, ezek az emberek ökik élvezik a dizsit, jól megvannak egymással, egy kicsit ordenárek, egy kicsit részegek, egy kicsit mások, olyanok mint azok a "rossz példák" akiket esetleg szegény frissen felvett a gimnáziumi bálok alatt láthatott. Ezek lennének a medikusok? Nem kedves elsősök. A medikusoknak szerencsére csak története ilyen, de a másik résszel se fogtok jobban megismerkedni, kivéve ha kollégiumi szomszédotok lesz az illető.

Talán szerencsésebb lenne az elsősök szempontjából, hogyha ezentúl a gólyatáborban tényleg csak egy nagyon szűk szervezői csapat képviseltetné magát, hoha a viszonyok ismeretében tudni, hogy ez szinte lehetetlen. Ennyi elmélkedés után írok végre egy kicsit a rendezvényről is.

Augusztus 26-án kezdődött a Nagy Kaland. Keddi napon nagy hőségben lehetett regisztrálni, szállást elfoglalni, szobatársakat megismerni, majd lecsorémi. A hivatalos megnyitót 17 órakor került megrendezésre, ahol Dr. Jakabházy István a tábor főszervezője és fogorvosá köszöntötte a megszeppent társaságot. Ez után egy rövid esti vetélkedés volt soron majd dizsi hajnalig.

Szerda. Szakmai nap. Az

tényleg beállt pár gólya is, igaz a többség sűrűvéggel a kezében figyelte testi megerőltetésünket. Nem baj. Este buli, majd boszorkánytűrő, utána pedig korai fekvés volt a menetrend, mert mindenki tudta, hogy holnap nehéz nap veszi igénybe a szervezeteket.

Csütörtök. Badacsonyi Hajóval át, majd ott vetélkedőfeladatok: elfogatóparancs szerzése Örök ellen, AFA-s számla gyűjtés, és a vezetőség megtalálása a vadregényes hegyoldalon. Míg a feladatok teljesítenesen munkálkodtak a gólyák, addig a szervezőcsapat Gyuri által vezetve ismételte át az évek óta jól ismert, de mégis könnyen elfelejtendő kontrollpontos technikát, melynek következtében a Balaton még a szokásosnál is viharosabbnak tűnt a hazafelé hanykolódó hajón. A vacsorán elenyésző volt a részvételi arány és az esti vetélkedő közönségén is meglátszottak az egész nap viszonylagoságai. Utána dizsi reggelig.

Péntek. Reggel savlekötés, majd körülnézve láthattuk, hogy az

időjárás elpártolt mellőlünk. Hideg, eső, fagy köszöntött ránk. Sokan nem is maradtak tovább, és hazautaztak a meleg szoba, a jobb otthoni ellátás reményében. Akik maradtak délután láthatóak Hollóékat. Vicesek voltak meg minden. Este vetélkedő, majd búcsubuli.

Szombat. Hazautazás. Fakultatív program.

Ennyi. Volt aki jól érezte magát, volt aki nem. Remélem az előbbieket többen voltak. Sok szerencsét, kitartást és szorgalmat kívánok mindenkinek aki gólya. Szükségük lesz rá.

Ford

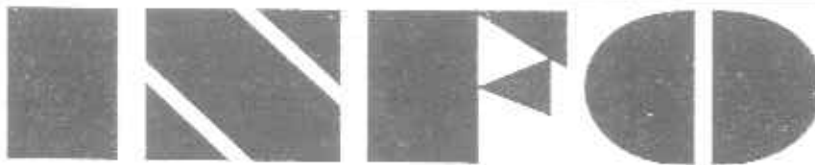
Gólyatábor '97

egyetemről Dr. Bellyei Árpád rector úr, Dr. Lénárd László rectorhelyettes, Dr. Sümegi Balázs oktatási dékánhelyettes és Kámán Sándorné a Tanulmányi Osztály vezetője érkeztek, hogy bemutatkozzanak az egyetem leendő hallgatóinak és tájékoztassák őket mindenféle témáról. Sokminden szobakerült, és még egy-két kérdés is lehangozott az ifjúság érdeklődését bizonyítandó. A nap meleg volt, ezért sokan döntöttek a parton való heverés mellett, vendégeink távozása után. Gyuri - a tábor motorja - vizivetélkedőt szervezett, de érdeklődés hiányában kénytelenek voltunk magunk vetélkedni. Mondatom tényleg jó volt, és

Gólyák figyelem!

Az OTP Junior kártyáitok kiosztására október 7-én kerül sor, 13-15 óráig. Kérünk benneteket, hogy jelenjétek meg átvenni a kártyákat hiszen erre kapjátok a rendszeres szociális támogatásokat! Fontos, hogy mindenki hozzon személyigazolványt magával!

A POTE DSK keretén belül siklóernyő tanfolyam indul. A tanfolyam ára 5000Ft, ami tartalmazza az elméleti, gyakorlati oktatást, illetve az ernyők bérleti díját. Jelentkezni lehet Farkas György testnevelőnél.

Béret!

A Hallgatói Önkormányzat tárgyalásai sikerre vezettek az PT. RT.-vel, így ismét lehetőség nyílik kedvezményes béreletek vásárlására. A béret negyedéves lenne, és kb. 30%-os kedvezményben részesülnek az igénylők. Jelentkezni a POTE elméleti tőmbjében lévő két touchscreen terminálon, chipkártyával lehet. Akiknek készül a chipkártyájuk, írásban

jelentkezhetnek a Diakirodán. Akinek nincs kártyája, nem tud jelentkezni.

Szerkesztőségünk tudomására jutott, hogy a POTE B-kollégiumban Kollégiumi újság beindítását tervezi a DB. Köszöntjük az ötletet, és kívánjuk, hogy minél hosszabb ideig boldogítsák a kollégiumi ifjúságot, ill. reméljük, hogy egyfajta együttműködés is kialakul közöttünk. Hajrá srákok!

Szmokingot elől! Az idei gólyabál előreláthatólag november nyolcadikán, szombaton kerül megrendezésre.

Rigó leszen

Közélség egy tipikus magyar országos nyelvtanulási helyzetéről

Örömmel teszek eleget a *Confabula* felkérésének hogy próbáljak meg feltüntetni egy pillanatképet nyelvtanulásról, nyelvtanításról és nyelvvizsgáztatásról egy általánosan medikus számára, aki - lévén törvénylisztelő állampolgár - szeretné végre tudni, melyek azok a követelmények, amelyeket teljesíteni kell. Ezt a teljesen jogos és érthető kíváncsiságot azonban korántsem olyan egyszerű kielégíteni. De vágjunk máris a sűrűjébe. Nézzük meg, milyen törvényi szintű szabályozás vonatkozik vizsgálatunk tárgyára, az egyetemi nyelvtanításra.

A Kormány 36/1996. (III. 5.) Korm. "az egészségügyi felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményéről" c. rendelete 1.sz. mellékletének 5.2.1. pontjában a záróvizsgára bocsátás feltételei között a minket érdeklő nyelvi követelményről a következőket olvashatjuk: "... angol, német, francia, spanyol vagy orosz nyelvből C típusú - egyetemi szinten középfokú, ... állami vagy azzal egyenértékű nyelvvizsga letétele."

Ezen kormányrendelet érvényéről a 4. Paragrafus 2. pontja a következőket tartalmazza: "Az e rendelettel meghatározott képesítési követelmények rendelkezéseit az 1996-97. évi tanévben az első évfolyamokra, a következő években pedig fokozatosan a magasabb évfolyamokra kell alkalmazni."

Mit is jelent ez a két idézet "hétköznapiul"? Egyrészt azt, hogy a tavalyi illetve idei elsőévesekre vonatkozik. A löbbiekre továbbra is a régi rendszer szabályai érvényesek. Másrészt azt, hogy a C típusú állami nyelvvizsga (Rigó utca) letételét a rendelet NEM ÍRJA ELŐ, de hasonlítás alapként használja, vagy ezt a vizsgát, vagy egy vele egyenértékű másik vizsgát kell letélnie annak, aki a követelményt teljesíteni akarja. Az egyenértékűségi kérdésre később még visszatérünk, előbb azonban tegyünk egy kis kitérőt a nyelvtanulási szükségletek birodalmába.

Nyelvet tanulni jó és érdemes. Nyelvvizsgát tenni már nem olyan jó, de sokak szerint érdemes. Rigó utcai nyelvvizsgát tenni - nos, ilyen szubjektív kritériumok mint "jó" és "érdemes", ebben

a kérdésben nem merülnek fel. Korútlottunk minden azt sugallja, hogy azt kell (De tényleg, azt kell?)

Másfelől: Magyarország sok területen - szerény adottságai ellenére - az egész világon egyedülálló eredmények elérésére volt képes, amire mi magyarok joggal lehetünk büszkék. A Rigó utcai nyelvvizsga a világon sok szempontból egyedülálló. Ilyen nemzetközi nyelvvizsgák mint a TOEFL, Cambridge Proficiency in English, Goethe vagy DALF színvonalukban valószínűleg meg sem közelítik, hiszen az ilyen bizonyítványok ma Magyarországon csak Rigó utcai különböző vizsgával együtt érvényesek. (Ez ma még csak a magyarokra vonatkozik. Az ember lelki szemei előtt azonban már hosszú sorok kígyóznak, félvezetett külföldiek, akik a világ minden csücskéből a Rigó utcába igyekeznek, mert felismerték, hogy nemzetközi vizsgabizonyítványaik magyarországi honosítás nélkül fabatkát sem érnek.... (Micsoda bizniss!!!))

A Magyarország nemzetközi teljesítményéről elmondottak különösen érvényesek a magyar felsőoktatásra. Büszkék lehetünk arra, hogy a magyar egyetemeken szerzett diploma illetve a mögötte rejlő tudás a történelem folyamán számos magyart indított el a világhírnév felé. (Minden jel arra mutat, hogy a magyar egyetemek képesek arra, hogy minden diszciplína alapjait magas szinten közvetítsék hallgatóik felé. Legtöbb tárgyból vizsgáztatni is megtanulhattak már, hiszen eddig példa nem volt arra, hogy külső segítségre szorultak volna e fontos alaptevékenységük ellátásához. Lehet, hogy az idegennyelvi vizsgáztatáshoz viszont külső (profit orientált) szervezetekre van szükségük? Vagy talán éppen fordítva van? Éppen e szervezeteknek van szüksége az egyetemekre? (Másképpen fogalmazva a kérdést: illik ugyanarról a hallgatóról kétszer (vagy akár többször is) nyelvvizsga-díjat legombolni, aki egyébként már a tandíjat is befizette? Ha ezen a kérdésen nagyvonalúan túl is tennénk magunkat, ott a következő: illik az autonóm egyetemen külső szervezetek kritériumait követelményként alkalmazni?)

Miközben a fölvetett kérdésekre adott válaszokon (talán nem hosszú ideig) gondolkodunk, térjünk vissza a vizsgák

egyenértékűségére. Ez a fogalom nem új keletű. Az a hír járja, hogy ha korábban valamely egyetem egyenértékűsíteni akarta vizsgáját, az illetékes egyetemi vezető elballagott a megfelelő minisztériumba és néhány szóból a dolog el volt rendezve. (Ha az egyetem székhelye nem Budapest volt, akkor erre egy egész napot kellett szánni az utazás miatt. Rossz nyelvek szerint ebből következett, hogy sokkal több budapesti egyetemnek volt egyenértékű nyelvvizsgája, mint vidékinek. Persze, ez adódhatott a budapestiek szellemi fölényéből is ...) A kilencvenes évek elejére már szinte szakértőnek kellett lenni ahhoz, hogy egy-egy nyelvvizsga egyenértékűségét valaki meghatározza.

Az egyenértékűség kijárásának gyakorlata ma már szerencsére a múlté és a vizsgaakkreditáció az a kulcsfogalom, amely - reményeink szerint - a fent vázolt feszültség legnagyobb részét képes feloldani. Magyarán szólva: tudományosan megalapozott, széles szakmai konszenzussal kialakított kritériumok szerint minden arra felkészült szervezet egy pártatlan és felkészült bizottság előtt bizonyíthatja, hogy alkalmas nyelvvizsgák színvonalas előkészítésére és lebonyolítására.

Az új típusú nyelvvizsgák a tervek szerint lehetnek általánosak vagy szaknyelvi, egynyelvűek vagy kétnyelvűek. Az akkreditált vizsgát - a tervek szerint - nem állami nyelvvizsgának, hanem *államilag elismert nyelvvizsgának* fogják hívni. Nagy a valószínűsége, hogy az akkreditációról szóló rendelet néhány héten belül (október folyamán) megjelenik. Valamit azonban ki kell hangsúlyoznunk: Amíg e rendelet meg nem jelenik, *egyetlen szervezet sincs akkreditálva*, sőt a folyamatot be sem tudja indítani. Ez az oka annak, hogy - mint arra már bevezetőben is utaltam - nehéz korrekt tájékoztatást adni, hiszen a feltételeket pontosan még senki sem ismeri.

Itt most fel is adhatnánk, hiszen amit nem tudunk pontosan, arról csak elmélkedni lehet. Ez legjobb esetben is a "wishful thinking" kategóriájába tartozik, amit - jobb híján - talán pozitív gondolkodásnak nevezhetnénk. Ez utóbbi tevékenység azonban, amennyiben megalapozott, talán produkálhat mérhető eredményeket. Minden esetre legyünk

egy kísérletet!

A POTE Idegennyelvi Intézete már jónehány éve folytat szaknyelvi vizsgáztatást. A vizsga, amely jelenleg alap- és középfokon írásban és/vagy szóban tehető, bevezetésekor élvonalbelinek számított. Ma már érzékeljük, hogy a kor követelményeinek megfelelően kisebb módosításokat elviselne. Erre a várható akkreditáció jó alkalomnak látszik.

Az új szaknyelvi vizsgarendszer kifejlesztése, hasonlóan az szaknyelvtanoktatáshoz, több, mint három éve prioritás. A vizsgáztatás tartalmával és technikájával kapcsolatban minden nyelvtanár rövidebb-hosszabb külföldi és belföldi képzésen vett részt. Az Intézetben négy nyelvtanárnak volt lehetősége arra, hogy a szaknyelvtanoktatás nyelvészeti - oktatásmethodikai háttérével FEFA (Felsőoktatási Fejlesztési Alap) támogatással angolul egyetemen ismerhessék meg. E tárgyból mind a négyen tudományos fokozatot (M.Sc.) szereztek.

Az Intézet kapcsolatban áll a finnországi Jyväskylä egyetemen lévő Alkalmazott Nyelvészeti Kutatóintézettel. E kapcsolat eredményeként a finn államtól nyert közös szaknyelvtanoktatási támogatás segítségével finn tesztelési szakértő bevonásával már elkészítettük az új vizsgarendszer vázlatát. Ugyancsak tervezzük, hogy a Szókratész programon belül a LINGUA projektben közös pályázatot nyújtunk be szaknyelvi vizsgarendszerünk európai harmonizációja érdekében. E projektumban más európai országokkal együtt fogunk résztvenni.

Nem feledkeztünk meg hazai

testvéregyetemeink tájékoztatásáról sem. A vizsgafejlesztés és közös akkreditációra való előkészítés területén szoros együttműködést alakítottunk ki a szegedi SZÖTE illetve a budapesti SOTE Idegennyelvi Intézeteivel. Erőfeszítéseinket konkrét anyagi és szakmai segítség nyújtásával támogatja a Goethe Institut és a British Council. Ez utóbbi őt éve indította az ún. Service English Project-jét (Angol Szaknyelvi Projektum) melynek e sorok írója országos vezetőségi tagja. Nem teljesen véletlen, hogy e projektum segítségével Intézetünk idén decemberben már másodszor ad otthont a szaknyelvi vizsgáztatásról szóló országos tudományos - módszertani műhelynek, melyen kb 20 magyar egyetem képviselteti magát.

Bár lehetne még tovább sorolni az eddig megtett lépéseket, annyi talán már világos, hogy nem ülünk ölbetett kezzel felsőbb utasításra várva. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy az Idegennyelvi Intézet ugrásra (vagyis akkreditációra) készen áll, és ennek főleg a szakmai szempontját húznám alá, amely megítélésem szerint mindennél fontosabb. Csak szakmailag jól előkészített és megalapozott vizsga lehet megbízható, releváns és fair. Ennyit a mi oldalunkról. De mit tegyen az a ma első vagy másodéves hallgató, akinek - sokunkhoz hasonlóan csak egy élete van - és szeretné tudni, hogy azzal mit kezdjen.

Nos, ha szabad tanácsot adni, nyelvet továbbra is jó és érdemes tanulni. Vizsgázni meg kell. Hogy pontosan hogyan és miből, azt ma még nem tudjuk, de remény van arra, hogy néhány hét múlva kiderül. Minden esetre szeretnék mindenkit megnyugtatni, hogy a

nyelvtanulásra fordított erőfeszítései nem mennek kárba. Még a vizsga szemszögéből nézve sem. Az akkreditációs folyamat a beadástól számítva - előrejelzések szerint - kb egy évet vesz igénybe. Jövőre tehát vége lehet a vakrepülésnek nyelvvizsgagyben.

E dátummal összhangban áll Dr. Vértés Marietta oktatási dékánhelyettes asszony törekvése, aki, nemrég tájékoztatott, hogy a kötelező középfokú szaknyelvi vizsga abszolválásának határidejének a negyedik szemeszter végéről a hatodik szemeszter végére történő módosítására vonatkozó javaslatot fog tenni az Oktatási Állandó Bizottságnak. Egy ilyen döntés nagy mértékben hozzájárulna a komfortérzés fenntartásához mind a hallgatók mind az Intézet oldaláról, hiszen nem kellene azonnal olyan dologról döntenie, amiről hiányos információink van.

Bizonyára maradtak még nyitott kérdések, de egyszer valaki azt mondta, hogy a legtöbb újságcikkből az a jó, hogy vége van. Itt most abba is hagyom azzal, hogy "Let's keep in touch", vagyis, ha megtudnánk valamit, akkor rögtön szólunk. Erre kérem a nyájas olvasót is, valamint még arra, hogy esetleg megválaszolatlanul maradt kérdéseivel keressen meg, hátha tudok rá válaszolni.

Kellemes további nyelvtanulást és nyelvvizsgázást kívánok ebben a sorrendben!

Rébék-Nagy Gábor
az Idegennyelvi Intézet vezetője

Az angol tündöklése és bukása

A történet 1991-ben kezdődik, amikor beiratkoztam a gimnáziumba. Az első napokban sor került a két, kötelezően tanulandó idegen nyelv választására. Azt tudtam, hogy a latinnak hasznát fogom venni, mert már akkor is a POTE-ra készültem. Csak azon gondolkodtam, hogy a másik német vagy angol legyen -e, hiszen mindkettő világnyelv, korábban egyiket sem tanultam, és -ahogy ekkor még hittem- számomra egyik sem kiemelkedően fontos. Véletlenül döntöttem a német mellett...

Nem egészen másfél év múlva, hidegzuhanyként ért a hír, miszerint a POTE-n 1995-től felvételi alapkövetelmény lesz az alapfokú, olvasásértés szintű angol nyelvismeret. Nem akartam elhinni, hogy ilyesmi

lehetséges, naivan azt gondoltam, figyelembe kell, hogy vegyék, hogy nem mindenki tanul középiskolában angolt, és másodikban "átállni" már nemigen lehet. Utánaszámoltam egyszer, kétszer, ötször... Mindig arra a következtetésre jutottam, hogy én bizony 1995-ben fogok érettségizni és felvételizni. A hír igazságáról írásbeli kérdésre, írásbeli válaszból győződhettem meg, azzal a kiegészítő megjegyzéssel, hogy 1995-ig még van idő a nyelvből is felkészülni. Dátum, aláírás és az Idegennyelvi Intézet pecsétje.

Azt tartja egy régi mondás, hogy mindent lehet, csak akarni kell. Tehát egy viszonylag elfogadható áru nyelviskolában megismertem az angol nyelv rejtelmét. Szombatonként, tanítás után esténként,

nyári szünetekben. 1994-ben félév táján a POTE is hirdett egy speciálisan erre a vizsgára felkészítő tanfolyamot. Ott voltam. Mindössze a kurzus utolsó napján, a vizsga előtt néhány órával oldottunk meg egy hasonló tesztet. A vizsgáért 1000 Ft -ot kellett fizetni. Megtudtuk, hogy ebből az intézet és tanárai 10 fillért sem látnak, de ha nem szednék, bárki leülhetne vizsgázni. (Valószínűleg sokan megtették volna, azért, hogy legyen -mivel ezt a vizsgát sehol máshol nem fogadják el...)

Mivel ez a vizsga nem felvételi, "csupán" feltétele a szóbeli megkezdésének - a költségtérítés is természetesen független attól, amit minden jelentkezőnek be kellett fizetni a jelentkezési lap beadásakor. Logikus... Bár mi ez az 1000 Ft ahhoz a közel 60.000 -hez képest, amibe a nyelviskola került, amit az intézet közvetve "kihúzott" a család zsebéből? (Ez a 60.000 akkor volt ennyi, át lehetne

mai arra számolni. Ráadásul van egy jó mondás: "Az idő pénz" Az érettségire és felvételre készülés mellett különösen. Ha ezt is figyelembe vesszük...)

Az első rész happy end -del zárul, orvostanhallgató lettem egy magyar egyetemen, bár ezt nem mindig éreztem. Ugyanis most következik az angol címben említett tündöklése. Hamar híre ment minden intézetben. Egyes tárgyakból a legajánlottabb tankönyv angol nyelvű volt, néha angolul ment a filmvetítés, általában angol nyelvű fóliák kerültek az írásvetítőre -tisztelet a néhány kivételnek, akik saját idejükből elkészítették magyarul is - hiszen drága a film a fénymásolás, a nyomdafejték, az angol hallgatók nem tudnak magyarul, nekünk viszont követelmény volt az angol nyelvtudás... Ma már, sok-sok kínos angol óra és az alapszókincs otthoni tanulásával való megszerzése után ez viszonylag könnyen megoldható. De gondot jelentett, igenis, elsősorban, feltételezhetően nemcsak nekem, hiszen orvosi szakszavakat legfeljebb, de csak legfeljebb a felsőfokú állami nyelvizsgákon követelhetnének meg, ide pedig alapfokú nyelvismeret kellett, szólarhasználat. (Ez tankönyvnel még működik, de előadásán és főleg filmvetítésén...)

Közben közeledett a vizsgaidőszak. Néha nyíltan, néha csak "csendben, egymás között", de mindenesetre több helyről is

érettségünk vezető oktatóink nagy diadémjáról, ha sokat megbukiatnak, az egyrészt "gyanús", másrészt anyagi veszteség, viszont tartani kell a színvonalat annak ellenére, hogy az új intézkedés hatására igencsak apadt a jelentkezők létszáma, csökkent a versengés; és taian gyengébbképességűek is bejuthattak. Szerintem ennek a dolognak két oldala van. Egyrészt magam is tudok jó néhányról, akik a hír hallatán (sokan csak még később, 93-94-ben tudták meg) más orvosi egyetemet vagy akár másfajta iskolát választottak. Feladták a pályájukat, vagy több száz km-t utaznak, főleg a Nyugat - Magyarországról vaiók, akik ragaszkodtak a kémiához, azok történetesen Debrecenbe Pécs helyett... Másrészt: sokan, velem együtt, sokkal jobban felkészülhettek volna a felvételre, ha az időt nem nyelvtanulással kellett volna tölteni. Úgy gondolom, akadt, aki emiatt maradt le. Hogy a két tényező közül melyik az erősebb, nem tudom...

"Nos, egy jó sztorinak van ún. "poénja", "csattanója". Ez sem az én fantáziámból született, megírta helyettem az élet. Tavaly, egy szép napon, annak rendje és módja szerint, szemináriumon ültem. A gyakorlatvezetőnk, látva, hogy sajnos iankad a figyelem, egy nem tananyaghoz kapcsolódó dologgal próbált "felébreszteni" bennünket. Megkérdezte,

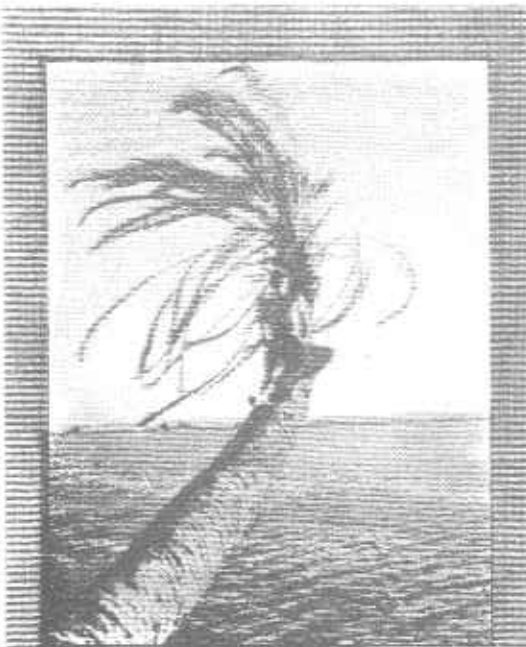
hallottuk -e, hogy az idén megint nem lesz felvételi vizsga angolból. Eltörölték... Nem voltam ott az előző esti B-bulin, ennek ellenére elkezdett forogni velem a világ... A hamarosan megjelenő Felsőoktatási felvételi tájékoztató 1997-es kiadványát már higgadtan vettem a kezembe. Valóban, egy szó sem esett a már évek óta híresztelt, 1995-ben életbe lépő angol vizsgáról. A tündöklés után a bukás is bekövetkezett. Csak a kérdések maradtak, a sok "miért" Miért vezették be az egészet? Vagy miért nem úgy intézték, hogy amikor ez az elgondolás megszületett, a bevezetés csak az akkori leendő-elsőöket érintse majd, akik már ennek tudatában választhattak volna nyelvet? Miért törölték el? Két évig kellett, s most hirtelen újra szükségtelenné vált? Miért? Miért? Miért? ...

Bármilyen is, de ezek szerint értelmetlen volt. Értelmetlen órák, sárba dobott pénz, értelmetlen pálya - és iskolaváltoztatások...

Taian a nálam okosabb vagy ebben az ügyben jártasabb emberek meg tudják adni a választ a "miértekre". Legalább önmaguknak...

Ollmann Anasztázia

III. évf.

Volt egy nyar, volt aki vezetett, volt aki nem. Itt éppen egy egyiptomi palmarán, több szeszélyeskorlaton egy kelleknek. Halálra szakított mindent.

Egyenként minden nyárnak végzetekad egyszer csak az emlékek macdász, vagy megazakad.

Amíg is vultson mindent, hogy lesz majd szünet a telénis. Hellóba!

HÖK Díjak '96-'97

Az 1996/97-es tanévben a Hallgatói Önkormányzat díját az alábbi személyek nyerték el,
- oktatók közül:

Prof. Dr. Vértes Marietta
Oktatási Dékánhelyettes Asszony

aki olykor népszerűségét is feláldozva, támogatott bennünket ügyesbajos dolgainkban. Dinamizmusa, elszántsága, céltudatossága, józan ítélőképessége sokszor bennünket is csodálatra készítetett. Azt hisszük eddigi tevékenysége nem csak a hallgatóság, de az egész egyetem számára kiemelkedő jelentőségű volt.

- POTE dolgozók közül:

Ferenczi József
Gazdasági Főigazgató Úr

aki mindig a hallgatóság érdekeit szem előtt tartva intézte a bennünket érintő ügyeket (chip kártya, Club, számítógépes terem stb.). Összefoglalva csak annyit szeretnénk megjegyezni, hogy a tavalyi évben sem sikerült egyetlen olyan dolgot sem kérnünk, amit ne tett volna lehetővé számunkra.

Ezúton szeretnénk gratulálni az elnyert díjhoz, és megköszönni áldozatos munkájukat, melyre a jövőben is számítunk.

HÖK vezetőség

MEGEMLEKEZÉS

BOTOS ILDIKÓ

*Legyen évfordulósunk!
1976-1997*

Ildikó!

Szívünkben az armosolygós, kedves medika maradsz, aki pályakezdőként lépőd-át egyetemünk kuszóját és közel három évi közösségünk tagja voltál. Nehéz elhinni, mindez már csak emlék és hogy életed oly rövid volt. Kedvességedet, fiatal egyediségedet emlékeinkben őrzük. Elfeledni Téged soha nem lehet. Te voltál a jószag és a szeretet. Elvitted a fényt, a meleget, csak egy sugarat hagytál az emlékeidben. Az ő szíve piében, a miénk vérzik, a fájdalom csak az élők örök Számunkra. Te sosem leszel halott, örökké élni fogsz, mint a csillagok. Ami Neked szent és nyugalm, az nekünk örök fájdalom. Mely fájdalommal és megrendüléssel búcsúzik Tőled a IV. évfolyam valamennyi hallgatója nevében.

Szabó László

Ismét lelelt egy oktatási év, zomunknek sikerült a következő évfolyamba kerülni. Azonban többeknek nem. Ez megfelelően az eddigi éveknél, a második évfolyamon volt a legjellemzőbb. Minden jobbitó szándék ellenére rengeteg utóvizsga gyűlt össze, nagyon sokan kerültek már júniusban reménytelen helyzetbe. Az augusztusi két vizsgahét után pedig újra voltak olyanok, akik kénytelenek voltak végigszenvedni egy dékáni vizsgát.

Nem szeretnék harcias cikket írni, példának okáért az Anatómiai Intézetben követt vizsgáztatási módszerekről. Kellő

GONDOLATOK...

objektivitás hiányában nem tehetem ezt. Ugyanez ökből nem adhatok igazat azoknak sem, akik ezt a nagy bukási arányt kizárólag a hallgatók gyenge felkészültségének tulajdonítják. Nem tudom eldönteni azt sem, vajon az első és második év végi vizsgarendmódosítás összességében káros volt, vagy hasznos. Ezeket a dolgokat mindenki a saját élményei alapján tudja csak értékelni. Nem tudom megítélni, hogy az évente rendszeresen "keletkező" 30-40 évhalasztó, évismételő sok vagy kevés - gondolom aki belesik ebbe a létszámba, annak nagyon sok.

Egy dologra vállalkozhatok csak. Megpróbálom összefoglalni, hogy szerintem miért alakult ki ez a helyzet.

Másodév végén nagyon nehéz vizsgák vannak. Egyrészt nagymennyiségű anyagot kell a vizsgára megtanulni, másrészt a vizsgáztatók is szigorúan számunkra a tanuitakat. Ezt helyesnek tartom - és talán a többség is. Ennek következtében egy erős stressz-szituáció alakul ki már a vizsgát megelőzően. A felsőévesek állandóan utalgatnak az év végi szivalásokra, sokszor a gyakorlatvezetők is. Rémtörténetek pedig mindig vannak. Ugyanabból a tárgyól löbber vizsgáztatnak, így a vizsga nem egységes. Előfordulhat az is, hogy

valakinek rossz napja van. Kialakul a féltelmek-hiányában, halasztásoknak, leblokkolásoknak egy olyan rendszere, amiből, ha valaki belekerül, nagy szerencséjével és lelkierővel szabadulhat ki. Sokan bizony nem képesek erre.

Valószínű, hogy bármilyen vizsga, vizsgarendmódosítás esetén is a másodév végén nehéz lesz levizsgáznia mindenkinek. Azonban nem mindegy, milyen körülmények között. A nyomasztó légkörön talán úgy lehetne leginkább javítani (elsőként), hogy a vizsgába minél több objektív elemet építsenek bele. Azokat pedig meg kell találni.

Szabi

HÖÖK
Sajtóközlemény

A HÖÖK ennek a döntésnek ismeretében is tovább folytatja aláírásgyűjtő akcióját. Célunk, hogy a lakhatási támogatást 1998. Február 1-től vezessék be, a tankönyv- és jegyzettámogatás értékét emeljék, valamint a hallgatói normatíva összegét tovább emeljék.

A HÖÖK a hallgatói követeléseket az Országgyűlés felé is közvetíteni fogja. Ennek első lépéseként tárgyalásokat kezdeményezünk az összes parlamenti párt vezetésével, a költségvetéssel és a felsőoktatással foglalkozó bizottsági tagokkal.

A Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája bizik abban, hogy a mindenki által elismert jogos követelések a költségvetés végszavazásakor már szerves részét képezi a költségvetési törvény szövegének.

Budapest, 1997. Szeptember 14.

Skultéty Tamás
HÖÖK elnök

A fenti sajtóközlemény értelmében a POTE HÖK is gyűjti az aláírásokat. Ha fontosnak találjátok véleményetek nyilvánítását, keressétek az aláírásgyűjtő íveket a Diákirodán, hozzátok csoporttársaitokat is!

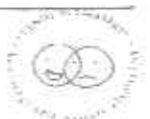
A kormány 1997. Szeptember 11-i ülésén elfogadta a Magyar Köztársaság költségvetési törvényének tervezetét.

A költségvetés tárgyalásakor a hallgatói normatívát a Kormány 65.000 Ft-ról 70.000 Ft-ra emelte.

A döntéssel kapcsolatban a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája véleménye a költségvetés vitájakor az volt, hogy az 5 éve változatlan és ezáltal jelentős értékvesztésen átesett hallgatói támogatási rendszert emelni szükséges, mégpedig úgy, hogy a támogatások reálértéke az ezredfordulóra álljon vissza az 1992-es állapotokra.

A HÖÖK üdvözlí a kormány elmozdulási szándékát abból a merev álláspontból, amely hosszú évek óta jellemezte a kormány magatartását a hallgatói támogatási rendszer tekintetében.

A Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája azonban megállapítja, hogy a hallgatói normatíva 7,7 %-os emelése az előbb említett kritériumrendszernek nem felel meg.

Az elmúlt héten egy új **MUNKALEHETŐSÉG**-et reklámozó plakát jelent meg a hirdetőablakon. Már a plakatról is kiderül, hogy az **OTP Lakástakarékpénztár** keres partnereket a hallgatók közül. Ezzel kapcsolatban kérdeztem Keszler Anitát, az OTP LTP megyei koordinátorát.

- Először is: mi az a lakás-takarékpénztár?

- A parlament 1996. november 5-én fogadta el a Lakástakarékpénztárakról szóló törvényt, mely lehetővé tette ezen szakosított pénzügyi intézetek megalakulását. Az OTP lakáshitelezési hagyományaira építve szintén létrehozta saját tulajdonú leányvállalataként az OTP LTP Rt-t, mely a **KÖLCSONOS MEGTAKARÍTÁS ELVE** alapján működik. A pénztár minden tagja bizonyos betételhelyezést vállalva állami támogatáshoz, majd kedvező kamatozású (6%) hitelhez juthat. Így lakáscélját mindenki hamarabb megvalósíthatja, mint a népszerű TV-sorozat főhőse Petrocelli ügyvéd úr, aki egyedül próbálta felépíteni házáat.

- Mi lenne a munka konkrétan?

- Az OTP LTP Rt. értékesítési hálózata a bankfiókok mellett partnercégekkel is kiegészül. Partnercégeink között szerepelnek az egyetemeken működő Hallgatói Önkormányzatok is, melyek munkatársaikat a hallgatók soraiból választják ki. Magát a terméket a diákirodán

megtalálható szórólap részletesen bemutatja, ezért most nem térnék ki rá részletesen. Ami fontos, hogy minden szerződő ügyfél 1% számlanyitási díjat fizet be az LTP-nek, amiből a Pénztár munkatársai részére jutalékot fizet. A lakástakarékpénztári szerződések kötése, népszerűsítése a családtagok, rokonok, barátok körében kiegészítő jövedelmet biztosíthat a hallgatók számára. Erről jut eszembe, hogy ez nem is igazán munka annak, aki csak saját szűkebb családi környezetében köt egy-két szerződést, és máris plusz kb. egyhavi ösztöndíjjal gazdagabb. De felfoghatjuk úgy is, hogy a családon belüli kötések esetén a számlanyitás sokkal olcsóbb.

- Hogyan, hol lehet jelentkezni?

A diákirodán adhatjátok le a jelentkezéseket lehetőleg még e héten, megjelölve, hogy milyen mélységben kívántok foglalkozni a szerződés-kötéssel. Aki csak a családját szeretné díjkedvezményben részesíteni, annak nem kötelező részt vennie egy **ingyenes**, egynapos tréningen, a szerződést megkötik vele, ill. a megadott ügyféllel a diákiroda vagy az OTP kiképzett munkatársai. Természetesen a hallgató részére ilyen esetben is megjár a jutalék.

- Dr. Pintér Örs -
(X)

OTP

Lakástakarékpénztár RT.

FIGYELEM!

A **POTE-CLUB** értesíti Kedves Vendégeit, hogy 1997. április 21-től bevezette az előfizetéses menürendszert, amelynek térítési díja

170 Ft/nap

Ebédjegyet minden szerdán és csütörtökön délelőtt 9-től 10 óráig lehet a CLUB büfében vásárolni, ahol a következő heti menü is megtekinthető.

Étlapról történő választásra is lehetősége van Kedves Vendégeinknek, emellett hideg-meleg szendvicsekkel, hűtött italokkal várjuk Önöket.

Nyitvatartás: 7-18 óráig

Mindenkit szeretettel várunk!

